

Academici debatter under terminens lopp omtalas, så kan jag också efter ryktet förmåla, att de ändats med en inlaga af N^{ordström} till Prokurators-Embetet, angående Rektors maktfullkomlighet, hvilken närvarande innehafvaren velat utsträcka till »om» och »när» ett mål i Consistorium skall föredragas, men hvaremot N^{ordström} jemte några andra yngre ledamöter protesterat. Allmänt anses Magnificus sakna stöd af lag. Men om denna bestämmer afgörandet torde vara osäkert.

Hvad mig sjelf angår, så kunde min färd till Kuopio blifva förhindrad, om Kansler för Lunds Universitet finner för **** att låta å nyo anslå Philos^{ophiæ} practicæ Professionen der^{sam} mastådes ledig. Dertill finnas kanske utsigter – om antalet af sökande ej är fulltaligt, hvarom jag ännu saknar underrättelse. I all händelse är mitt beslut fast att, så snart mina affärer det tillåta, packa in och söka andra penater. Att beslutet kostat sveda och värk, derom ber jag mina vänner vara öfvertygade.

Särskildt har jag att tacka Dig, gode Bror, för Din välvilliga omtanka att rättfärdiga mig i afseende å den famösa notisen i Freja, till hvars verkan på mig Du var ett vittne. Din vänskapstjenst har efter alla underrättelser burit god frukt, ehuru osores vid Universitetet vetat förhindra dennas gagnelighet för mig.

Lef väl! Helsa Ståhlberg hjertligen!

Med aktning och vänskap
Joh. Vilh. Snellman

H:fors den 15 Juli 1843.

86 O. VON ESSEN – J. V. SNELLMAN 19.VII 1843
HUB, JVS handskriftssamling

Min Kära Svåger!

Ehuru jag icke ännu erhållit svar å mitt sista till Dig kan jag dock icke underlåta att i Svärfars bref skicka några rader. Först vill jag då berätta Dig att vi nu åter fått oss en Son. Han föddes den 22:dra sistvekne Junii och döptes den 29:de samma månad samt fick namnet Gustaf. Anna har varit ovanligt frisk och rask. Pojken äter och sover och frodas. En Guds gåfva är äfven Barnen. O att man kunde uppfostra dem till Guds ära och med^{enni}skors nytta! Det är sannerligen en stor rikedom att hafva många barn och derföre så mycket mera att redogöra före.

Af Ditt bref till Svärfar hafva vi tagit oss full anledning att vänta Dig hit. Låt nu se att detta ock värdeligen inträffar! Kom medan vi hafva häst litet kvar af Sommaren så att vi kunna se oss litet omkring! Af August, hafva vi icke haft någon underrättelse sedan i wintrast. Hans ställning är bekymmersam. Jag har bedt honom hit och anser för min del en sjöresa af honom, såsom befälhafvare alldeles otjenlig. Kan det medföra någon nytta så borde han resa såsom pasacherare. Wi veta nu alldeles icke om han rest ut eller om han är i Christina.

Dina Böcker har jag ännu icke kunnat få afskickade. I höst då Studenter reser till H^{kelsing}fors kunde jag väl få dem med någon manne det är värt skicka dem då du sjelf kommer hit?

Jag är nu just resfärdig till G^{amla}Carleby, dit jag är kallad till Collanders bröllop. Han gifter sig med Doctor Bergs doter.

Ursäkta Kära Svåger att jag nu icke vidare fortsätter detta. Anna och Tultan hälsa dig hjertligt. Kom nu snart hit! Din!

Vän & Broder
O. v. Essen.

Keppo d:n 19 Julii 1843.

10

87 O. VON ESSEN – J. V. SNELLMAN 24.VII 1843
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Broder!

20

I går aftse emottogo vi ditt kärkomna bref af den 14:de dennes och ehuru jag sist förledne vecka afsände, jemte Svärfar några rader till dig, vill jag dock icke dröja med besvarandet af sistnemde bref. Det kan vist vara mycke möjligt att jag i mitt förra bref icke nemnde om att jag

20 bekommit ditt första; men af innehållet tycker jag du hade kunnat sluta att det kommit mig tillhanda jemte ditt bref till Svärfar.
Bedröfligt är det att höra om August att han är sjuk. Sedan i wintrast hafva vi icke haft underrättelse af honom. Wore jag från mina oeconomiska bestyr ledig så skulle jag visserligen besöka honom; men denna års tid är det icke möjligt för mig att på någon vecka lämna hemmet. Har han bröstsjuka så lærer väl föga glädjande vara att förvänta.

30

Högst oväntad var underrättelsen om att du åter är sinnad öfvergifva Fäderneslandet. Jag tycker att vårt land icke borde vara så litet att icke du skulle finna dig en plats så väl här som i Sverge. Så oförnuftigt och kort tänkt det ock må synas kan jag dock icke annat än önska att denna flyttning icke må ske efter din vilje. Hvad nöd går på dig? Icke är du Landsförvist, åtminstone ännu? – Har du icke för det närvarande en plats i Kuopio? Kan du icke ifrån Kuopio frambringa något dugligt så väl som i Sverge? Huru kan du säga att Du bortkastat alla ditt lifs sträfvanden för det att du emottager tjensten i Kuopio? Låt vara den för närvarande synes mindre hopp full och som den väckeligen, är, mindre lönande. Affairene kan snart förändras och du kan hastigt ifrån Kuopio komma fort på den bana du valt och vandrar. Du röjer härigenom ditt sinnes orolighet, som jag redan trodde vara fast och lungt. Kära Broder! Jag kan icke underlåta att yttra min oförgripeliga tanke om orsaken till den ofrid och det bekymmer som trycker dig, ehuru du redan länge arbetat på att komma till frid och lugn. För att icke härvid blifva allt för vidlyftig vill jag begagna Herrans ord i Jeremie 2.13: »Mig som är en lefvande källa öfvergifva de och göra sig brunnar; Ja usla brunnar, ty de gifva intet vatten.»

40

Woi, om Du käraste Broder hälst någon timma var dag skulle företaga dig att studera Guds ord och dervid kasta all Philosophie under bänken, så skulle du snart finna vida större frid och lugn, än du nu många år med dit Philosophiska sträfvande kunnat finna och då kunde du nöjd och lugn gå din framtid till mötes.

50

Tag nu inte illa upp att jag förkastar Philosophins sträfvande till Gud! Du kan härtill säga: Du dömmar som den blindade om färgen. Icke bör du heller förundra dig öfver mina enkla begrep om sträfvandet till